10 Οκτωβρίου, 1939

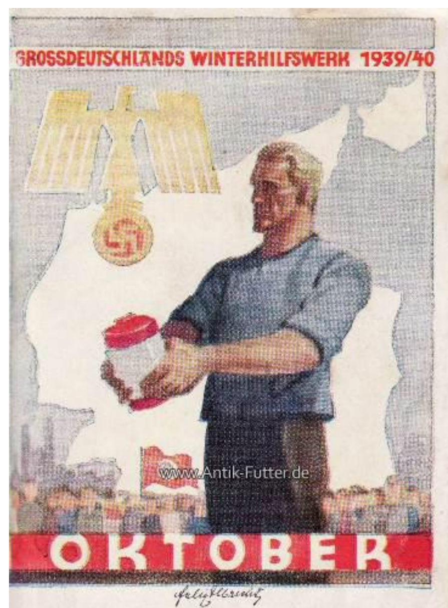
Ομιλία του Αρχηγού και Καγκελάριου του Ράιχ Αδόλφου Χίτλερ στο Βερολίνο σχετικά με τα εγκαίνια του Οργανισμού Πολεμικής Χειμερινής Βοήθειας για το 1939/1940

1939, 10 Οκτωβρίου
Ομιλία του Αρχηγού και Καγκελάριου του Ράιχ Αδόλφου Χίτλερ στο Βερολίνο σχετικά με τα εγκαίνια του Οργανισμού Πολεμικής Χειμερινής Βοήθειας για το 1939/40

Σημείωση μεταφραστή: Το κείμενο της ομιλίας είναι μετάφραση από το πρότυπο κείμενο: https://de.metapedia.org/wiki/Winterhilfswerk_des_deutschen_Volkes#Ansprache

Kriegswinterhilfswerk 1939–40
289

GROSSDEUTSCHLANDS WINTERHILFSWERK 1939/40
OKTOBER

Γερμανοί εθνοσύντροφοι και εθνοσυντρόφισσες!

Η Οργάνωση Χειμερινής Βοήθειας ανήκει σε εκείνους τους εθνικοσοσιαλιστικούς θεσμικούς οργανισμούς που σήμερα έχουμε σχεδόν αρχίσει να θεωρούμε αυτονόητους. Τον έχουμε συνηθίσει τόσο πολύ, που μέσω αυτής της βοηθητικής δραστηριότητας αμβλύνονται πολλές έγνοιες των οργανισμών παροχής δημόσιας βοήθειας και ο φόρτος εργασίας πολλών δημόσιων θεσμών του κράτους, των κρατιδίων και των τοπικών κυβερνήσεων. Και οι ίδιοι οι εθνοσύντροφοι έχουν συνηθίσει, με τα χρόνια, να συνεισφέρουν λίγο-πολύ πρόθυμα σε αυτό το έργο· η μεγάλη μάζα το κάνει πρόθυμα, μόνο ένα μικρό ποσοστό, το κάνει συχνά ίσως για να αποφύγει την κακή φήμη. Αλλά, τελικά, δεν έχει σημασία γιατί συνεισφέρει, σημασία έχει ότι συνεισφέρει.

Η ιδέα αυτού του φορέα ήταν να καλέσει τον λαό να βοηθήσει τον εαυτό του. Θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει τα πράγματα διαφορετικά. Αντί να απευθύνουμε έκκληση στην προθυμία του λαού να κάνει θυσίες, θα μπορούσαμε να απευθύνουμε την έκκλησή μας στους φορολογούμενους.

Συνειδητά και σκόπιμα δεν ακολουθήσαμε αυτό το δρόμο, γιατί θέλαμε να εκπαιδεύσουμε τον γερμανικό λαό να κατανοήσει την ουσία της κοινότητας στην κοινή θυσία, τα καθήκοντα που επιβάλλει η κοινότητα, να αναγνωρίσει και να εκπληρώσει αυτές τις υποχρεώσεις και μάλιστα χωρίς να στέκεται ο φοροεισπράκτορας πίσω του, αλλά με ελεύθερη βούληση.

Θέλαμε όμως και να δώσουμε στο άτομο μέσω της έκκλησης, η οποία εξαρτάται κατ’ ανάγκη από αυτό, μια μόνιμη εικόνα για την πραγματική κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολλών εθνοσυντρόφων. Ο στόχος ήταν μέσω της συνεχούς προσέλκυσης της προσοχής, που εξυπηρετεί τη συλλογή δωρεών, το άτομο να αντιληφθεί ότι η ευτυχία και η ευημερία δεν δόθηκε και μπορεί πιθανώς να δοθεί σε όλους τους εθνοσυντρόφους, ότι υπάρχει πάρα πολύ βοήθεια που μπορεί να δοθεί, ότι αυτή η μεγάλη βοήθεια πρέπει να δοθεί.

Τελικά όμως αυτή η ίδια η οργάνωση έχει κινητοποιήσει και έναν γιγάντιο στρατό βοηθών, οι οποίοι από την πλευρά τους αποκτούν και μια εικόνα για την δυσχερή θέση μεγάλων ομάδων του λαού μας αλλά και για τις δυνατότητες αντιμετώπισης αυτής της έκτακτης ανάγκης.

Υπήρχε φτώχεια πάντοτε. Ίσως η φτώχεια να είναι στην πραγματικότητα ένας σχετικός όρος. Μόλις πριν από λίγες ημέρες, είδα περιοχές στις οποίες το μέσο βιοτικό επίπεδο είναι πολύ χαμηλότερο από αυτό που θα μπορούσε να θεωρηθεί από εμάς εδώ στη Γερμανία σαν βαθιά φτώχεια. Το πόσο τυχερός είναι ο λαός μας, χάρη στο σπουδαίο κοινοτικό μας έργο, φαίνεται να το συνειδητοποιούν τουλάχιστον εκείνοι που δεν έχουν την ευκαιρία να δουν πέρα από αυτήν την κοινότητα. Ένα είναι σίγουρο: η φτώχεια πάντα υπήρχε και υπάρχει φτώχεια ακόμη και τώρα και πάντα θα υπάρχει. Πρέπει να αξιολογηθεί σχετικά. Και ανά πάσα στιγμή, οι άνθρωποι έχουν την υποχρέωση να ελέγχουν αυτή τη φτώχεια, να την αντιμετωπίζουν, να την ανακουφίζουν και έτσι να βοηθούν. Ο εθελοντικός χαρακτήρας αυτής της θυσίας επιτρέπει στο άτομο να αξιολογήσει καλύτερα τον εαυτό του και αντίστοιχα τις υποχρεώσεις του από ό,τι θα μπορούσε να κάνει οποιαδήποτε κρατική παρέμβαση. Εναπόκειται πλέον στο άτομο να εκτιμήσει ο ίδιος την υποχρέωσή του προς το ευρύ κοινό και μετά να την εκπληρώσει.

Σε σχέση με αυτόν τον κοινωνικό οργανισμό έχουμε δημιουργήσει πάρα πολλά: την Κυριακή του ενός πιάτου, την ημέρα της εθνικής αλληλεγγύης κ.λ.π. Κατά κάποιο τρόπο όλα είναι ένα μέσο και για έναν άλλο σκοπό, δηλαδή για τον σκοπό να ξυπνάμε μερικές φορές απότομα την αίσθηση της κοινής ταυτότητάς του γερμανικού λαού και να εξαλείψουμε τις ταξικές διαφορές. Είμαστε πεπεισμένοι ότι όλα αυτά δεν μπορούν να επιτευχθούν μονομιάς. Αν όμως δούμε τα αποτελέσματα όλης αυτής της κοινωνικής παιδείας τα τελευταία χρόνια, τότε κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι ο δρόμος που ακολουθήθηκε όχι μόνο ακολουθήθηκε με επιτυχία, αλλά ήταν και ο σωστός. Έχουμε επιτύχει τόσο μεγάλες κοινωνικές επιτυχίες, που, ίσως, μπορούμε να δούμε σε αυτές έναν λόγο για κάποια δυσαρέσκεια στον υπόλοιπο κόσμο, ο οποίος φοβάται στη σκέψη ότι οι εθνικοσοσιαλιστικές αρχές του Ράιχ μας θα μπορούσαν να αποδειχθούν ελκυστικές πέρα από τα σύνορά μας και ίσως να διεγείρουν την ενθάρρυνση των συνειδήσεων ως προς αυτό (κοινωνική) σε άλλες χώρες.

Αν μερικές φορές το έργο των συλλεκτών μας φαίνεται λίγο δυσάρεστο για κάποιους στους οποίους πάνε για πρώτη φορά, τότε κανείς δεν πρέπει να ξεχνά πόσο πιο δυσάρεστο είναι το έργο για τον συλλέκτη και το πόσο πιο υποφερτό είναι, να σε προσεγγίζουν ίσως δύο ή τρεις φορές με το αίτημα να δώσεις κάτι παρά να υποστείς ίσως χιλιάδες απορρίψεις όταν ζητάς κάτι. Στην μια περίπτωση, έχουμε μια στιγμιαία δυσάρεστη εμπειρία, στην άλλη περίπτωση έχουμε την επαναλαμβανόμενη θυσία του ελεύθερου χρόνου στην υπηρεσία της εθνικής κοινότητας.

Τώρα η μοίρα μας ανάγκασε να πάρουμε τα όπλα για την υπεράσπιση

του Ράιχ. Σε λίγες εβδομάδες, το κράτος που πίστευε με αυθάδεια ότι μπορούσε να απειλήσει τα γερμανικά συμφέροντα συντρίφτηκε, χάρη σε ένα ιστορικά μοναδικό στρατιωτικό επίτευγμα, χάρη στον γενναίο ηρωισμό των στρατιωτών μας, χάρη στη λαμπρή ηγεσία μας. Δεν ξέρουμε τι θα φέρει το μέλλον. Αλλά ένα πράγμα ξέρουμε με βεβαιότητα: καμία δύναμη σε αυτόν τον κόσμο δεν θα μπορέσει να αναγκάσει τη Γερμανία να γονατίσει ξανά! Κανείς δεν θα μας νικήσει στρατιωτικά, ούτε θα μας καταστρέψει οικονομικά, ούτε θα μας ποδοπατήσει τις ψυχές μας. Σε καμία περίπτωση κανείς δεν θα ζήσει άλλη μια γερμανική συνθηκολόγηση!

Έχω εκφράσει την προθυμία μας για ειρήνη. Η Γερμανία δεν έχει κανέναν απολύτως λόγο να κάνει πόλεμο με τους δυτικούς αντιπάλους της. Ξεκίνησαν τον πόλεμο με γελοίες προφάσεις. Η Γερμανία όμως είναι αποφασισμένη, σε περίπτωση που αυτή η προθυμία εκ μέρους μας συναντήσει απόρριψη τότε να αναλάβει τον αγώνα και να τον διεξάγει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Ούτε ένας στιγμιαίος τρόμος, ούτε οποιαδήποτε εξαγγελία για τη διάρκεια αυτού του πολέμου δεν θα μας κουράσει ή θα μας κάνει να απελπιστούμε. Η αιώνια ύπαρξη του λαού μας στέκεται μπροστά μας. Όσος καιρός κι αν χρειαστεί για να βοηθήσει αυτή την ύπαρξη για να το ξεπεράσει, δεν μπορεί να μας κλονίσει, δεν μπορεί να μας ταράξει, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να μας φέρει σε απόγνωση, αντιθέτως: Ό,τι κι αν επιλέξει ο υπόλοιπος κόσμος, ας το επιλέξει!

Κάποτε ξεκίνησα τον πιο δύσκολο δρόμο για να επαναφέρω τη Γερμανία από τον αφανισμό που της προκάλεσε η Συνθήκη των Βερσαλλιών. Έχουν περάσει μόλις 20 χρόνια από τότε. Το Ράιχ στέκεται σήμερα πιο δυνατό από ποτέ. Το μονοπάτι που βρίσκεται μπροστά μας δεν μπορεί να είναι πιο δύσκολο από το μονοπάτι που βρίσκεται πίσω μας. Αν δεν απογοητευτήκαμε ποτέ βαδίζοντας το μονοπάτι που ακολουθήσαμε από τότε μέχρι τώρα, τότε δεν θα απογοητευτούμε βαδίζοντας στο μονοπάτι που οδηγεί από τώρα στο μέλλον. Ακριβώς σε αυτό το μονοπάτι και ακολουθώντας αυτό το μονοπάτι εμψυχωνόμαστε από την κοινότητα του γερμανικού λαού που έχει πλέον επιτευχθεί. Η περίοδος που βρίσκεται τώρα μπροστά μας θα βοηθήσει στην ενίσχυση και στην εμβάθυνση της εθνικοσοσιαλιστικής εθνικής κοινότητας. Θα επιταχύνει μόνο την εθνική διαδικασία, αυτή την κοινωνική εθνική διαδικασία. Ο χειμώνας του πολέμου που τώρα έχουμε μπροστά μας θα μας βρει όλο και πιο έτοιμους να κάνουμε όλες τις απαραίτητες θυσίες για να διευκολύνουμε τον αγώνα για την ύπαρξη για του λαού μας. Η οργάνωση πολεμικής χειμερινής βοήθειας είναι επομένως και μια οργάνωση βοήθειας για τον Ερυθρό Σταυρό, γιατί αυτή τη φορά ο Ερυθρός Σταυρός δεν θα συλλέγει για τον εαυτό του, αλλά θα είναι μέρος της οργάνωσης χειμερινής βοήθειας. Και

η οργάνωση χειμερινής βοήθειας θα στηρίξει επίσης τον Ερυθρό Σταυρό με τις δικές της δωρεές.

Όταν λέω μόνο αυτές τις λέξεις, τότε όλοι μας συνειδητοποιούμε αμέσως πόσο αμελητέες είναι οι θυσίες που απαιτούνται από το άτομο σε σύγκριση με τις θυσίες που πρέπει να κάνουν πολλοί από τους εθνοσυντρόφους μας στο μέτωπο και, αν αυτό ικανοποιεί την μνησικακία των αντιπάλων μας, τις θυσίες που θα πρέπει να συνεχίσουν να κάνουν. Από εδώ και στο εξής, λοιπόν, κανείς να μην σκέφτεται το μεγαλείο της θυσίας του, αλλά να σκέφτεται μόνο το μεγαλείο της κοινής μας θυσίας και το μεγαλείο της θυσίας εκείνων που έπρεπε να δώσουν τον εαυτό τους για το έθνος τους ή που μπορεί να πρέπει να δώσει ακόμη και τον εαυτό του. Σε σύγκριση με αυτές τις θυσίες, οι θυσίες που γίνονται στην πατρίδα δεν είναι τίποτα. Αλλά μπορούν να βοηθήσουν στην ενίσχυση της συνειδητοποίησης της αδιάσπαστης κοινότητας του έθνους μας. Και αυτό είναι το ουσιώδες. Έτσι κι αλλιώς, από τον μεγάλο αγώνα της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας για την ελευθερία του λαού μας και για το μέλλον του, πρέπει ταυτόχρονα να αναδυθεί ένας νέος εθνικός φορέας, μια νέα, ισχυρότερη κοινότητα. Και ο καιρός που έρχεται μπορεί μόνο να βοηθήσει στη δημιουργία και την εδραίωση αυτής της κοινότητας.

Επομένως σε αυτήν οργάνωση πολεμικής χειμερινής βοήθειας πρέπει να ξεπεραστούν όλα όσα παρόμοια έχουν γίνει μέχρι τώρα. Ίσως αυτό να είναι και μια απάντηση στη βλακεία του υπόλοιπου κόσμου, που πιστεύει ότι μπορεί να διχάσει εσωτερικά τον γερμανικό λαό. Θέλουμε να τους δείξουμε τι είδους αποτέλεσμα έχουν αυτές οι ανόητες απόπειρες. Θέλουμε να τους δείξουμε πώς μέσω αυτών ο γερμανικός λαός ενώνεται και σφυρηλατείται όλο και πιο σταθερά και πιο σκληρά. Ίσως με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να τους απαλλάξουμε από την αυταπάτη τους ότι μπορούν απλώς να λένε τη γνώμη τους για το γερμανικό πολίτευμα, όπως μπορεί να αρέσει σε οποιονδήποτε εκεί έξω. Θέλουμε να τους διδάξουμε τον απαραίτητο σεβασμό για το εσωτερικό πολίτευμα των άλλων λαών.

Αυτό που πρέπει να υπομείνουμε σαν κοινότητα – για το οποίο ο κόσμος μπορεί να είναι ήσυχος –, θα το υπομείνουμε. Ελπίζω ότι και οι άλλοι θα μπορέσουν να το κάνουν αυτό, όπως εμείς!

Θα έρθει η στιγμή που ο εθνικοσοσιαλισμός θα μπορέσει να αναπτύξει ακόμη περισσότερο τις δυνάμεις του για την εθνική διαμόρφωση, την εθνική εκπαίδευση και την εθνική στήριξη. Κάποτε ο πόλεμος μας οδήγησε, από τις εμπειρίες του πολέμου προέκυψε ο πνευματικός μας κόσμος και στον πόλεμο τώρα, αν χρειαστεί, θα αποδείξουμε για άλλη μια φορά την αξία μας. Η τελική απόφαση για αυτό δεν εξαρτάται πλέον από εμάς, αλλά από τον υπόλοιπο κόσμο. Σε εμάς μένει μόνο η σκληρή

αποφασιστικότητα να πάρουμε αυτήν την απόφαση με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και μετά να παλέψουμε μέχρι την τελική κατάληξη.

Έτσι, η οργάνωση πολεμικής χειμερινής βοήθειας πρέπει να βοηθήσει στο να γίνει η γερμανική εθνική κοινότητα πιο σκληρή από ποτέ· μια κοινότητα για τον αγώνα, μια κοινότητα για τη νίκη και, στο τέλος, για την ειρήνη.

Στο κάτω-κάτω, όσο πιο αποφασισμένοι και πιο ατσάλινοι είμαστε τώρα καθώς αναλαμβάνουμε στους ώμους μας τις θυσίες που μπορεί να συνεπάγεται αυτός ο πόλεμος, τόσο πιο βέβαιοι θα είμαστε ότι θα κερδίσουμε αυτήν την ειρήνη που τόσο λαχταράει ο λαός μας. Διότι μια μέρα, και αυτό είναι και η δική μου πεποίθηση, αυτή η εποχή της ανασφάλειας πρέπει να έχει ένα τέλος. Πρέπει να είναι δυνατό και για το γερμανικό έθνος, χωρίς να παρενοχλείται συνεχώς από άλλους, να διαμορφώσει τη ζωή του μέσα στο χώρο διαβίωσής του σύμφωνα με τη δική του επιθυμία, τη θέλησή του και σύμφωνα με τις απόψεις του και το γερμανικό έθνος να συμμετέχει στα αγαθά αυτού του κόσμου στον βαθμό που μπορεί να διεκδικήσει δικαιωματικά με βάση τον πληθυσμό και την αξία του.

Με αυτό κατά νου, ανοίγω την Οργάνωση πολεμικής χειμερινής βοήθειας 1939/1940, ζητώντας από τους βοηθούς να αφοσιωθούν σε αυτό το έργο, όπως ζητώ και από το γερμανικό λαό να αποδειχθεί τώρα αντάξιος των ηρώων του και από την πατρίδα να επανορθώσει για τις αμαρτίες που διέπραξε κατά του γερμανικού λαού τα έτη 1914–1918.